

Beschouwingen over het boek Hooglied

Bijbelstudie van: H. Siliakus

(21.10.1948 – 10.11.1995)

1ste uitgave: nov. 1994 t/m okt. 1995 in het blad *“Tempelbode”*.
2de uitgave: 2006 (digitaal)

Algemene noot:

1. De vermelde Bijbelteksten zijn in principe uit de Statenvertaling. Wel zijn er **af en toe** woorden – ook in de “gewone” tekst – nader uitgelegd of toegevoegd (tussen haakjes en in een kleiner lettertype, door A. Klein). Natuurlijk kunt u voor uzelf een andere Bijbelvertaling bij deze studie gebruiken.
2. In de meeste gevallen kan daar waar **hij, hem of zijn** staat, om (iets van) de man aan te duiden, natuurlijk ook **zij of haar** gelezen worden, het net zo goed voor de vrouw geldt. Verder spreekt het voor zich, dat waar gesproken wordt over ‘broeders’ ook de ‘zusters’ hierbij zijn ingesloten.
3. Overname van gedeelten, op welke wijze ook, is toegestaan, **mits met bronvermelding**.
4. Het is onze wens dat onze studies, als ze u tot zegen zijn, zullen worden doorgegeven aan anderen. Natuurlijk kunt u anderen, in de 1ste plaats, op onze website en/of nieuwsbrief attenderen. Maar u mag de studies wat ons betreft ook kopiëren en uitdelen. Een winstmarge is hierbij niet toegestaan. Ten overvloede: zie punt 3 hierboven.

Nieuwe opmaak: januari 2009

Deze en andere studies kunt u GRATIS downloaden van onze website
www.eindtijdbode.nl

Hoofdstuk 1

Bij de Bruidegom

“Het Hooglied, hetwelk van Salomo is.

Hij kusse mij met de kussen van Zijn mond;

want Uw uitnemende liefde is beter dan wijn” (vers 1-2).

Het schoonste lied

Het schoonste lied aller liederen, zoals het Hooglied heet in de letterlijke vertaling, laat zich alleen met een heilige verwondering bevatten. En alleen met heilige schroom kunnen en mogen wij de uitleg ervan ter hand nemen. Zo hoog verheven, maar tegelijk ook teer en heilig, is wat ons hier getoond wordt. Voor heel Gods Woord geldt: “Mens, sta stil en aanschouw Gods wonderen!” (zie Job 37:14), bij het Hooglied worden we naar de hoogste top van Gods ‘Raadsplan der Eeuwen’ gevoerd en past ons alleen nog aanbedding en stille verwondering. Het beschrevene in dit boek heeft dan ook niets van doen met de zinnelijke liefde,¹ maar heeft alles te maken met wat God Zich voorgenomen heeft van voor de grondlegging der wereld, namelijk om een Bruid voor Zijn Zoon te werven en om aldus in de volheid der tijden alles tot ÉÉN te vergaderen in Christus (zie Ef. 1:10).

Dat het Hooglied toegeschreven wordt aan koning Salomo, maakt het voor ons zo goed als zeker, dat het verhaalde wortelt in de zo merkwaardige geschiedenis van David en Abisag, de Sunamietische (of Sulammith – zie Hgl. 6:13). Zie hiervoor 1 Koningen 1 vers 1-4 en 2 vers 17-22. Hierover later meer. Maar het is – volgens de lezing van sommigen – ook “VOOR Salomo” en wij mogen daar dan thans onder verstaan: “voor de grote Vrededorst”, onze Here Jezus Christus (Salomo = vrededorst). Hij, Die voor ons aan het kruis vrede gemaakt heeft door Zijn Bloed (zie Kol. 1:20). En Die van Zichzelf eenmaal getuigde: “*Meer dan Salomo is hier*” (zie Matth. 12:42). Spoedig komt Hij weer om Zijn volmaakt en heerlijk Vrededorst op aarde te vestigen en over het wonderlijke en heerlijke gebeuren dat daaraan voorafgaat, gaat het hier in het boek Hooglied. Het is nabij, nader als u denkt. Maar wat hier beschreven wordt, is enkel voor diegenen die ook naar Zijn tegenwoordigheid en nabijheid hunkeren. Dat ons leven dan ook moge staan in dit teken van: “voor onze Salomo”!

De wens van de Bruid

Het boek opent met een wens (zie vers 2). Onze wensen zeggen iets, zo niet veel, over wat er leeft in onze ziel, over ons karakter, maar ook over hoe het staat met onze geestelijkheid. Als we lezen wat er geschreven staat: “Wat u ook begeert, het zal u gegeven worden” (zie Joh. 16:23-24), dienen we wel te beseffen, dat dit slecht bestemd is voor **ware discipelen** en voor hen die boven alles deze wens van de Bruid koesteren! In Hooglied 2 vers 14b zegt de Bruidegom tot de Bruid: “*Doe Mij uw stem horen*”. Het is het verlangen naar Christus’ levende tegenwoordigheid, wat het zieleleven van de Bruiloftskinderen beheerst. De diepste zielewens van een verlost mens-kind: “*Hij kusse mij met de kussen van Zijn mond*” (vers 2a). Er is aan voorafgegaan ‘een opengaan van de ogen’ voor Wie Jezus is en voor wat Hij voor ons gedaan heeft. Een hart dat openging voor de liefde Gods in Hem (d.i. Jezus) geopenbaard en voor de overvloed van Zijn genade. En nu is Hij, Zijn Persoon, Degene op Wie al ons verlangen en begeren gericht is. Hij is ons “al in alles” (zie o.a. Ef. 1:23 en Kol. 3:11b). In Zijn nabijheid vinden wij **alles** wat wij behoeven. Die wens doet al de andere wegsmelten als sneeuw voor de zon. En hoe meer dit verlangen naar Hem de drijvende kracht wordt van ons leven, des te minder zal satan vat op ons hebben. Hij zal wel zoveel mogelijk proberen ons in het nauw te brengen, maar wij zullen zijn listige omleidingen² onderkennen. Bovendien betekent hunkeren naar de nabijheid van Jezus, dat wij kracht ontvangen. Want de Geest van God zal ons ondersteunen en zal ons te hulp komen. “*Die de Here verwachten, zullen de kracht vernieuwen*” (Jes. 40:31a). **Verwacht niet alleen Zijn verschijning en tegenwoordigheid straks, maar verwacht ook Zijn levende nabijheid NU!** Dit zal het deel zijn van de Bruidsgemeente!

De kus van Zijn mond

In het bijzonder is de kus van onze Bruidegom een ervaring van Zijn aanraking. Droefheid wijkt, een (geestelijk) dode komt tot leven, een vermoeide staat op in nieuwe kracht door de aanraking van Jezus. “*Zovelen als Hem aanraken werden gezond*”, staat er ook geschreven (zie Matth. 14:36). Zoals die zieken, ten tijde van Jezus leven op aarde, er alle moeite voor deden om – al was het maar – de zoom van Zijn kleed aan te raken, zo moeten wij ons inspannen en ernaar jagen om dat levende contact met Jezus te mogen hebben. Daarvoor moeten wij **alles** over hebben. En het zal niet zonder gevolgen blijven! Misschien werpt iemand tegen: “Maar dit is willen voelen, iets willen ervaren!” Ons antwoord is: zou een waarachtig Bruiloftskind genoeg nemen met een onpersoonlijk contact met Jezus? Maar waar strekt het Bruiloftskind zich naar uit? Niet naar wonderen en tekenen. Niet naar sensatie. Niet naar zomaar een gevoel. Het ware Bruiloftskind strekt zich uit naar het Woord. “*Wie Mij waarlijk liefheeft, die bewaart (d.i. gehoorzaamd) Mijn Woord*”, heeft Jezus gezegd (zie Joh. 14:23). Een “*kus van Zijn mond*” duidt op die liefdevolle beroering of aanraking door de “beker” (Zijn mond) waaruit Gods Woord vloeit! Zijn Woord wone rijkelijk

¹ Zinnelijk = De zinnen (d.i. de gedachten en/of gevoelens) bevredigen. Zinnelijke liefde = De vleselijke, wellustige liefde. (noot – AK)

² “Zijn listige omleidingen” = Waardoor satan velen langs een andere weg – dus niet langs DE WEG (van dood en opstanding), die Christus ons wijst – worden geleid. (noot – AK)

in ons (d.i. wij moeten de geestelijke diepten van Zijn Woord echt kennen). Zijn Woord is waarlijk (geestelijke) spijs en (geestelijke) drank en een versterking voor geest, ziel en lichaam. Het is ook het Woord van God dat ons de uitnemende liefde van onze Bruidegom verklaart! Hier betreft het dus geen vleselijk najagen van “ervaringen”. **Hier spreken wij over een begeren om meer en meer van ZIJN Woord te ontvangen.** Dat is “*beter dan wijn*”. Niets geeft ons meer vreugde dan dit, want het Woord is onze Here Jezus Zelf. Hij was het vleesgeworden Woord. “*Hij kusse mij met de kussen van Zijn mond!*” Welk een wonderbare verrijking, telkens weer, voor het ware Bruiloftskind. Zo begint het toegroeien naar en het naderen tot de hemelse Bruidegom.

Ware aanbidding

*“Uw oliën zijn goed tot reuk,
Uw naam is een olie die uitgestort wordt;
daarom hebben U de maagden lief”* (Hgl. 1:3).

De nabijheid des Heren

Wij kunnen blij zijn elkaar weer te ontmoeten, maar dit is niet de voornaamste reden om onze onderlinge bijeenkomsten niet na te laten. Wij mogen onze Heer ontmoeten! Hij heeft gezegd, dat Hij in het midden is, al zijn er maar twee of drie in Zijn naam vergaderd. Daarom, verzuim niet! Wie Hem nu niet verlangt te ontmoeten, zal Hem straks ook niet ontmoeten, wanneer Hij wederkomt. Zeg daarom ook nooit: “Zo de Here wil, kom ik naar de samenkomst”, want Hij wil dat altijd, maar u wilt niet! Vooropgesteld natuurlijk, dat u naar een Gemeente gaat waar het Woord recht gesneden wordt en de Geest niet wordt gedooft. Hij wandelt nog altijd temidden van de kandelaars (beeld van de 7 Gemeenten – zie Openb. 1:12-13 en 20b). Waar het Woord zuiver verkondigd wordt en men zich aan de leiding van de Heilige Geest onderwerpt, daar is Jezus’ tegenwoordigheid door Bruiloftskinderen te proeven en (als het ware) in te ademen. Als u tot Christus’ Bruid wilt behoren, zal dat getuigenis van de Bruid uit het Hooglied ongetwijfeld weergeven wat ook in uw ziel leeft. “*Uw oliën zijn goed tot reuk*”. Gaarne ruiken wij de oliën, de odeurs³, van onze Bruidegom, want als we deze ruiken, is Hijzelf ook nabij en aanwezig! Het is de geur van Zijn nabijheid. Onze ziel begeert Zijn nabijheid. Daar waar wij als Zijn Lichaam bijeen zijn, waar de kostelijke olie van het Hoofd op ons nederdaalt (zie Ps. 133:2), maar ook in die zin, dat wij dagelijks persoonlijk Zijn gemeenschap zoeken. “*Mij aangaande, het is mij goed nabij God te wezen*” (Ps. 73:28). Laat mij de geur van Zijn oliën mogen inademen! Dit verlangen drukt een begeren uit naar alles wat van Jezus is. Het is een begeren om Zijn werkelijke tegenwoordigheid te mogen kennen. En dit zou het eigenlijke en diepste motief moeten zijn van onze aanbidding. “Alles aan Hem is begeerlijk!” (zie Hgl. 5:16). Het brengt de ware Bruiloftskinderen in zielsverrukking, in aanbidding. Opmerkelijk is dit spreken over reuk en geur. De neus wijst in de tabernakel van (het hoofd van) de mens naar het Reukofferaltaar (zie onze brochure: “De Tabernakel van de Mens”⁴ van CJH Theys). Het gebed is de adem van de ziel, maar aanbidding is het innige verlangen van de ziel naar Jezus. Zijn tegenwoordigheid willen inademen. “Waar Gij zijt, Here, wil ik ook vertoeven!”

Uitgestorte olie

Overigens is er geen volmaking in aanbidding mogelijk zonder de Heilige geest, de Geest der gebeden. “Olie” is tevens een beeld van de Heilige Geest. Eerst wijn (zie Hgl. 1:2), nu olie. Door de liefdesgemeenschap met Hem, bezitten wij de vreugde van de Heilige Geest (de wijn). Door onze bereidheid alles wat Hij vraagt aan Hem en voor Hem te geven, komen wij tot het bidden en aanbidden door de Heilige Geest (de olie), Die God ons heeft beloofd. Gehoorzaamheid en heiligmaking dienen het gebed om de Heilige Geest te ondersteunen. Dat wij hier beslist met een verwijzing naar de Heilige Geest te doen hebben, blijkt uit wat erop volgt: “*Uw naam is een (zalf)olie die uitgestort wordt*”. Daarbij mogen we denken aan zo’n kruik die gebroken wordt en de kostelijke inhoud uitgestort. “CHRISTUS WERD VOOR ONS VERBROKEN OP GOLGOTHA EN DAARDOOR KON DE HEILIGE GEEST WORDEN UITGESTORT. Op ons, Zijn Gemeente. En daarom mogen ook wij geuren naar de reuk van Christus. “*Gode zij dank, Die ons allen tijd doet triomferen in Christus en de reuk van Zijn kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen...*” (2 Kor. 2:14-17). Met de Heilige Geest gezalfde christenen “geuren naar Christus”! Jezus Zelf was tijdens Zijn aardse omwandeling bovenmate vervuld met de Heilige Geest. In het bekende Bruiloftslied, Psalm 45, lezen wij van Hem: “*Gij hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid; daarom heeft U, o God, Uw God gezalfd met vreugde-olie, boven Uw medegenoten*” (vers 8). Zo moeten ook wij zijn; vol van de Heilige Geest. Dan mogen wij ook spreken en handelen in Zijn Naam, met Zijn autoriteit. Maar dan moeten wij zelf ook tot de volkomen verbreking van ons “ik” gekomen zijn.

Nog een enkel woord over die Naam, die uitermate verhoogd moet worden, de Naam van onze Here Jezus Christus. De volle openbaring van die Naam is nauw verbonden met de uitstorting van de Heilige Geest. Het was Petrus, die op de Pinksterdag deze Naam mocht openbaren aan Israël (zie Hand. 2:36). Als deze Naam boven alle naam voor u persoonlijk als een heerlijk geurende olie is, waarvan u nooit genoeg krijgt, die u altijd weer verheugt en waarvoor u **alles** over hebt, dan wil God Zijn Geest ook over u uitgieten. Ook gij zult Hem aanbidden in de Heilige Geest en in waarheid.

³ Odeur = Reukwater, parfum = Hier: Een zich verspreidende geur, namelijk **de geur van Christus**. (noot – AK)

⁴ Deze studie is niet in mijn bezit. Wel de (uitgebreide) studie: “**Christus in de Tabernakel**”; over de **geestelijke** betekenis van de verschillende tabernakelobjecten, van CJH Theys. Zie eventueel onze website: www.eintijdibode.nl (noot – AK)

De liefde der maagden

Wonderlijk genoeg is er sprake van “oliën” – meervoud. Dit wijst op de verschillende openbaringen van de Heilige Geest in de Bruidsgemeente. Hij openbaart Zich in vele gaven en bedieningen. Hij wil ook u gebruiken, kind van God dat verlangt naar de nabijheid van Christus. “Daar is plaats voor iedere werker in de Wijngaard van onze Heer”, zegt een lied. Maar altijd “gelijkerwijs HIJ wil!” Wij moeten willen staan daar waar de Heer ons gebruiken wil, nergens anders. Niet op de plaats van een ander. Geen jaloezie in de Bruidsgemeente, maar eenheid in de liefde tot de Bruidegom! “Daarom hebben U de maagden lief” (Hgl. 1:3b). De maagden zijn de reïne christenen, de Brui-loftsgangers. Zij hebben de Bruidegom lief. Ze vergeten als het ware zichzelf. Ze zoeken niet zichzelf, noch gewin of eer voor zichzelf. Ze willen bij de Bruidegom zijn. Ze willen alles voor Hem doen. Zo moet het zijn met u en met mij. Cijfer uzelf weg. Dan is het niet meer van: “Dit wil ik” of: “Zo heb ik het graag”. Maar dan zullen wij vragen: “Here, wat wilt Gij, dat ik doen zal?”

Hebt u Hem waarlijk lief? **Dit is het wezenlijke van de ware aanbidding: dat uw ziel verlangt naar Hem en dat gij Hem wenst te geven alles wat dient tot de verhoging van Zijn Naam.**

De trekkracht van de Geest

“Trek mij, wij zullen U nalopen!

De Koning heeft mij gebracht in Zijn binnenkamers;

wij zullen ons verheugen en in U verblijden;

wij zullen Uw uitnemende liefde vermelden, meer dan de wijn;

de oprechten hebben U lief” (Hgl. 1:4).

Een gebed

Deze bede van de Bruid, waarmee dit vers opent, spreekt van overgave en onderwerping, en dat zijn dingen om te “doen”! Nochtans hebben wij hier te maken met een gebed. Wij horen de Bruid hier bidden, of de Here haar wil trekken, opdat ze Hem zal navolgen. Dit is niet moeilijk te verstaan, ook al lijkt het tegenstrijdig. Zijn er niet vele dingen in ons leven, die ons juist van Hem en de gemeenschap met Hem aftrekken? Nog afgezien van de trek-kingskracht van de wereld (want ware Brui-loftskinderen hebben de wereld overwonnen en zij hebben **boven alles** Jezus lief). Maar nog afgezien daarvan zijn daar altijd nog de zorgen en problemen waarmee de duivel – vooral in deze tijd – Gods kinderen tracht te overladen. “*Werp al uw bekommernis op Hem!*” (1 Petr. 5:7a) is daarom het bevel, waarmee wij ernst dienen te maken. Op Golgotha is voorzien in al onze noden en daar heeft Jezus voor u en mij alle last weggedragen. Sta in het geloof op Zijn volbrachte werk! Toch moeten wij ook bidden: “*Trek mij*”, gelijk wij de Bruid hier horen doen. Temeer daar wij zo vaak zo verflauwd zijn in de liefde, zo dood, zo lauw. **Geestelijke lauwheid is een gruwel voor onze Heer.** “*Omdat gij lauw zijt, zal Ik u uit Mijn mond spuwen*”, zegt Hij tot de Gemeente van Laodicea (zie Openb. 3:16). Laat ons bidden: “*Trek mij!*” Ernstig moeten wij bidden om de trekkracht van de Heilige Geest! Door zo te bidden, belijden wij dat wij de Heilige Geest – en de leiding en werkin-gen van deze Geest in ons hart en in ons leven – nodig hebben. Ja, nog meer: dat wij verlangen door die Geest aangegord⁵ te worden, opdat wij Jezus nog inniger lief zullen hebben. Hoe onaangenaam dit ook is voor het vlees, een Brui-loftskind verlangt te kennen waarvan Jezus sprak in Johannes 21 vers 18: “*Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Toen gij jonger was, omgordde gij uzelf, en wandelde, alwaar gij wilde; maar wanneer gij zult oud geworden zijn, zo zult gij uw handen uitstrekken, en een ander zal u (om)gorden, en brengen, waar gij niet wilt*”. Wij moeten leren onze handen uit te strekken naar de Geest van God, opdat Deze ons in deze (laatste) dagen zal omgorden met Zijn volle kracht en ons zal leiden en brengen waar ons vlees niet wil, maar waar wij de lieflijkheid van de Here mogen aanschouwen. Zo volgen wij Jezus na. Wat het ons ook kost, Hem willen wij kennen. Hem te kennen is het enige, ware, eeuwige leven! Bid dan om die trekkracht ten leven.

De binnenkamers

Het zal niet altijd even gemakkelijk zijn, het leven dat wij dan ingaan. De Heilige Geest brengt ons op plaatsen en in omstandigheden, die wij – naar het vlees gesproken – nooit zouden begeren of verkiezen. Doch zo komen wij ook in die “*binnenkamers van onze Koning*”! Waaronder wij vooreerst mogen verstaan: de “werkplaats” van onze God; daar waar de hemelse Pottenbakker werkt aan de levens van hen die Brui-loftskinderen willen zijn. **Wij moeten gevormd worden naar het beeld van Jezus. Hij moet verheerlijkt worden in Zijn heiligen** en wonderbaar worden in allen die geloven (zie 2 Thess. 1:10). Maar diezelfde binnenkamers zijn ook de plaats waar Jezus Zijn uitnemende liefde openbaart aan Zijn Bruid. Diepe en verborgen dingen toont Hij daar aan haar. Alleen zij mag ze weten. Voor ‘de zogenaamde wijzen en verstandigen’ blijven ze verborgen, maar aan de kinderen (Zijn kinderen) worden ze geopenbaard (zie Matth. 11:25). Dit kan ook voor u weggelegd zijn, als u gehoorzaam bent, maar ook zeer begerig naar die (hemelse) schatten, met een heilige begeerte. Het moet leven in onze ziel, wat het 50ste lied voor de opperzangmeester zegt: “*Hoe liefelijk zijn Uw woningen, o Here der heirscharen*⁶! *Mijn ziel is begerig en bezwijkt ook van verlangen naar de voorhoven van de Here; mijn hart en mijn vlees roepen uit tot de levende God!*” (Ps. 84:2-3). En is Jezus niet onze Opperzangmeester, Die ons leert zingen zelfs in de (donkerste) nacht? Hij, onze

⁵ Aangegord te worden = Voor de – geestelijke – strijd met de juiste (geestelijke) wapens (zie Ef. 6:10-18) uitgerust te worden en ook: gereedgemaakt worden voor die strijd. (noot – AK)

⁶ Here der heirscharen = God, de Heer van het hemelse leger; bestaande uit engelen-machten en menselijke geestelijke strij-ders. (noot – AK)

Bruidegom, leidt ons in de binnenkamers van Zijn Woord in deze (laatste) dagen en doet ons jubelen van zielevreugd. De trekkracht van de Geest leidt onze levens IN het Woord. De schatkamers van wijsheid, kennis, leven en kracht van dat levende en eeuwigblijvende Woord van God gaan open. Het Lam opent de zegels van het 7-voudig verzegelde Boek (zie Openbaring, hoofdstuk 5 en 6) voor hen die in aanbidding nederzitten aan Zijn voeten. Een onopvallend gebeuren, maar de opening van de zegels doet de wereld beven. Doch onopgemerkt, temidden van zovele schokkende wereldgebeurtenissen, gaat daar de Bruidsgemeente haar weg, onzichtbaar, in het verborgen en onbekend, **totdat ze – op Gods tijd – geopenbaard zal worden**. Zo ging het ook met haar Bruidegom tijdens Zijn bediening op aarde. **In deze Bruidsgemeente zal het Woord van God rijkelijk wonen**. Schatten die alle rijkdommen van de wereld overtreffen in waarde en glans, zullen haar leven veranderen en “opheffen tot hoger peil”. Jezus zei: *“Ik zal u tot Mij trekken”* (zie Joh. 12:32). Het Woord trekt ons geestelijk gesproken op. Niet opdat wij onszelf zullen verheffen, maar om ons meer en meer in onze Bruidegom te verheugen en te verblijden en om Zijn heerlijk beeld gelijkvormig te worden. Hijzelf is onze Rijkdom, ons Loon zeer groot! **Wat wij in die binnenkamers ontvangen, zijn rijkdommen waarin de Bruidegom Zichzelf aan ons geeft**. Immers. In Hem zijn al de schatten van wijsheid en van kennis verborgen (zie Kol. 2:3). Het Woord van God liefhebben, is Jezus liefhebben, want Zijn Woord is de openbaring van Zijn liefde. Het is het spreken van onze Liefste. Koude en duister zijn onbestaanbaar waar Hij spreekt en waar gaarne naar Zijn stem wordt gehoord.

Hebben wij de Zoon?

“Alzo lief heeft God de wereld gehad,... dat Hij Zijn Zoon gegeven heeft”. Hoe? Waar? Is het tastbaar wat hier als een voldongen feit wordt verklaard? Wij weten, dat Hij werd geboren in een stal te Bethlehem en dat Hij voor zondaren stierf aan het kruis op Golgotha. Maar **kennen wij Zijn reële tegenwoordigheid in ons leven?** U zegt: Ik geloof in Hem en heb Hem aangenomen als mijn Verlosser en Zaligmaker. Maar **wandelt u ook met Hem?** (vergelijk Kol. 2:6). Velen zeggen te geloven, maar Zijn Woord doet hen weinig of niets. Hoe reëel is dan deze Gave Gods aan ons? “Geloven naar de Schrift” is veel meer dan “aannemen dat”! Alleen als een mens getrokken en geleid wil worden in die binnenkamers van de Bruidegom, zal hij/zij tot die heerlijke en rijke beleving kunnen komen, die hem/haar doet uitroepen: “Ik heb de Zoon!” (zie 1 Joh. 5:12). *“En wij zullen ons verheugen en in U verblijden”*, zo zegt de Bruid dan in vers 4. Daartoe en daarnaar toe wil de Heilige Geest ons trekken. Met blijdschap gingen eenmaal de herders van Efratha huns weegs, nadat zij zich hadden laten brengen bij de Zoon... In de volle blijdschap van de Spade Regen⁷ zal straks eveneens de Bruidsgemeente uitgaan. Maar zij noemt Hem dan ook *“mijn Koning”!* In Heilige Geestes-kracht zal zij volkomen de wil van God doen.

Hebt u zich al onderworpen aan Hem? Kwam en komt u met uw liefde-offers, hoe kreupel ook en hoe onaf nog? Bid en zorg dat de Heilige Geest in deze “bruidsdagen” ook op u volkomen beslag kan leggen!

Zwart doch lieflijk

*“Ik ben zwart, doch liefelijk (gij dochters van Jeruzalem!),
gelijk de tenten van Kedar, gelijk de gordijnen van Salomo.
Ziet mij niet aan, dat ik zwartachtig ben, omdat mij de zon heeft beschenen;
de kinderen van mijn moeder waren tegen mij ontstoken,
zij hebben mij gezet tot een hoederin der wijngaarden.
Mijn wijngaard, dien ik heb, heb ik niet gehoed”* (Hgl. 1:5-6).

De hitte van de verdrukking

Beter is het de sporen te dragen van gezwog en zware arbeid, dan het verwerende leven te leiden van iemand die het aan niets ontbreekt. **In verdrukkingen, moeiten en strijd wordt het karakter gevormd, gepolijst en veredeld**. Het leem op de pottenbakkersschijf wordt gedrukt en geslagen. Wie, bij wijze van spreken, een leven leidt als van een prinses, zal weinig of geen innerlijke schoonheid bezitten. **Een gemakkelijk leven kweekt onuitstaanbare mensen**. Niet voor niets zegt Jeremia in zijn Klaagliederen, dat het goed is voor een mens, dat hij/zij het juk draagt in zijn/haar jeugd. En zo zal het met de Bruiloftskinderen zijn. Zij worden gevormd onder vele beproevingen. “Zwart”, “zwartachtig” zullen zij zijn. Dat wil in dit verband zeggen: zwaar beproefd! Maar ook: verachtelijk in de ogen van de mensen, en dan in het bijzonder in de ogen van de vele oppervlakkige en geveinsde gelovigen.

Een door de zon gebruinde huid wees in vroegere tijden op een nederig en geminacht bestaan. Met minachting zullen de Bruidsgelovigen van de laatste dagen bejegend worden. Het zal werkelijk zo zijn, als het in 1 Korinthe 1 vers 26-28 vermeld staat: *“Want gij ziet uw roeping, broeders (en zusters), dat gij niet vele wijzen zijt naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen. Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; en het onedele der wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken.”*

Zwart, doch liefelijk, bevallig in de ogen van onze Hemelse Bruidegom! De Bruidsgemeente zal bestaan uit kinderen Gods, die allemaal *“door de zon beschenen”* zijn. Zij zullen de hitte van de dag hebben doorstaan. Zij zullen de hitte van verdrukkingen hebben gekend. Anderen zullen niet behoren tot deze (Bruids)Gemeente! Ze hebben Jezus uit de synagoge geworpen, ze zullen het ook doen met de Bruiloftskinderen! Het ware volk van God vindt u *“buiten de legerplaats”*, nergens anders (zie Hebr. 13:13). Daarom ontvangen wij de apostolische bemoediging: *“Gelief-*

⁷ Spade Regen = Beeld van de uitstorting van de Heilige Geest in de eindtijd – zie Joël 2:23b en 28-29 (noot – AK)

den, houdt u niet vreemd over de hitte van de verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking, alsof u iets vreemds overkwam. Maar **gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alsoz verlijdt u; opdat gij ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen**. Indien gij gesmaad wordt om de Naam van Christus, zo zijt gij zalig; want de Geest van heerlijkheid en de Geest van God rust op u. Wat hen aan gaat, Hij wordt wel gelasterd, maar **wat u aangaat, Hij wordt verheerlijkt!**" (1 Petr. 4:12-14). Nooit zullen wij deze dingen echter kunnen dragen en verdragen, als wij weigeren tot diepgang te komen in ons geestelijk leven (zie Matth. 13:6 en 21). Oppervlakkigen stoten (of storen) zich aan het Woord. Hierin zal blijken of wij Hem waarlijk lief hebben.

Tenten van Kedar

"Die de Bruid heeft, is de Bruidegom", zei Johannes de Doper (zie Joh. 3:29a). De Bruid behoort de Bruidegom toe. Wij zijn van Jezus! Wie daarmee ernst maakt, dat hij/zij **het eigendom** van Jezus is, die zal daardoor alleen al veel onbegrip en zelfs haat moeten incasseren. Het wordt u niet in dank afgenomen, als u niet van compromissen wilt weten, bij het volgen en dienen van uw Heer! Als u onbuigzaam bent, als het betreft 'het gaan van de weg van Jezus'. Er zijn vele zijwegen, zowel ter rechter- als ter linkerzijde, maar ongeacht veranderde tijden en omstandigheden, blijft het ware Bruiloftskind de weg gaan van het kruis, achter Jezus aan. Wij hebben niets te maken met de zogenaamde moderne tijd. God zegt in Zijn Woord: "**Vraagt naar de oude paden!**" en daar houdt het Bruiloftskind zich aan. In de vergelijking met de zwarte tenten van de Kedarieten, die de Bruid in het Hooglied op zichzelf toepast, zit een stilzwijgende verwijzing naar dit zichzelf onvoorwaardelijk toewijden en verbinden aan de Heer. Het benadrukt, dat wij wel "in" de wereld zijn, maar niet "van" de wereld. Wij zijn "tentbewoners". Vreemdelingen en bijwoners zijn wij in deze wereld, evenals Abraham. Maar zoals daar "leven" was onder die eenvoudige tenten in de schrale, dorre en onherbergzame woestijn, zo wordt in de "tenten"⁸ van de Bruiloftskinderen het leven van Christus gemanifesteerd en de gemeenschap met Hem gekend. Dat ondanks dat zij leven temidden van '(geestelijke) dorheid en droogte' en in een vijandige omgeving⁹. Doch niet voor niets bidt onze Hogepriester zo ernstig voor ons (lees Johannes, hoofdstuk 17): "**Vader, bewaar ze in Uw Naam!**" (zie vers 11 en 15)

Ernst maken met het toebehoren aan de Here, betekent dat strijd en lijden¹⁰ ons deel zullen zijn. Wie werkelijk een navolger van Christus is, zal nooit de weg van de minste weerstand verkiezen.

Binnen de gordijnen

Maar dan juicht Paulus: "**Maar onze wandel is in de hemelen...!**" (Fil. 3:20). Hij heeft dan eerst over het navolgen van Christus gesproken; van Christus en Dien gekruisigd! Een verwijzing naar dit "andere", onze hoge hemelse roeping, vinden wij in die "**gordijnen van Salomo**" (vers 5b). Of die ook donker van kleur waren, weten wij niet, maar hier wordt onmiskenbaar een tegenstelling uitgedrukt. Enerzijds de eenvoudige tenten van de woestijnbewoners en anderzijds de prachtige gordijnen in het paleis van (koning) Salomo. **Wie de weg van versmaadheid wil gaan, zal met Christus verhoogd worden.** De Bruid mag verkeren in de paleizen van de Koning. In het bekende Bruiloftslied, Psalm 45, lezen we: "**Zij zullen geleid worden met alle blijdschap en verheuging; zij zullen ingaan in het paleis van de Koning**" (vers 16). Dit moet ons meer waard zijn dan alle schatten van de wereld! Die gordijnen spreken ons van iets dat "verborgen" is, namelijk van **de verborgen omgang met Jezus, enkel weggelegd voor de Bruidsgelovigen**. Maar u zult ervaren, hoe meer u zich uitstrekt naar deze wandel in het heiligdom met Christus, des te feller zullen de aanvallen van satan op uw leven worden, die juist andere gelovigen daarvoor zal gebruiken. "**De kinderen van mijn moeder...**" (vers 6), dus ook christenen, maar **geen** Bruiloftskinderen. In Openbaring 12 vers 17 worden ze "**de overigen van het zaad**" – dus van dezelfde (geestelijke) familie – van de vrouw (d.i. de Bruid) genoemd. Dat zijn dus de "dwaze maagden-gelovigen" (zie Matth. 25:1-12). Dezen zullen de ware Bruiloftsgangers vervolgen en bestrijden! Er is in dit verband sprake van: "**zij hebben mij gezet...**" (vers 6). Met andere woorden: dezen zullen domineren in de Gemeente/Kerk van de eindtijd. Zij zullen de leiding hebben. En zij zullen de Bruiloftskinderen hinderen. Ze hebben zelf geen olie en willen ons de olie (van de Heilige Geest) ontnemen! Zij zullen gebruikt worden om ons meer bezig te doen zijn met allerhande aardse en onnutte dingen dan met de geestelijke. **Bruiloftskind, wees op uw hoede!** Dat "wijngaarden hoeden" (zie vers 6) moet gezien worden als een tegenstelling met het "uitgaan op de voetstappen der schapen" in Hooglied 1 vers 8. **De Bruidsgemeente zal Jezus navolgen en Zijn nabijheid zoeken.** De Bruid hoedt op een gegeven moment dan ook geen wijngaarden meer! Zij zal niet meer bezig zijn met aardse dingen (de aarde bebouwen). Van die gehele "christelijke wijngaard", al die gemeenten en kerkverbanden van vandaag waar Christus helemaal niet wordt gezocht, wordt trouwens in Jesaja 5 vers 1-7 gezegd, dat God ze overgeeft tot overtreding, in de handen van de satan, omdat ze enkel stinkende druiven hebben voortgebracht!

God gaat in de laatste dagen iets nieuws scheppen! Dat zal de Bruidsgemeente zijn. Halleluja! Een geheel nieuwe Gemeente, die niets te maken heeft met al die gemeenteformaties van vandaag: de "**ene kudde**" van Johannes 10 vers 16, die door de Heilige Geest tezamen wordt gebracht. En het leven van deze Bruiloftskinderen zal zijn (zie Kol. 3:2): Te bedenken de dingen die boven zijn, de dingen van onze Heer. Zij zullen zich bovendien volkomen overgeven en toewijden aan hun Bruidegom. "Mijn wijngaard is van Jezus!" is hun getuigenis. Versta, dit

⁸ Tent is hier een beeld van ons lichaam, ons omhulsel. Dus "het leven van Christus" in ons **INNERLIJK**, dat "onder de tent" verborgen zit. (noot – AK)

⁹ Een omgeving die niet alleen God en Zijn Zoon – Jezus Christus – vijandig gezind zijn, maar ook Zijn kinderen, de ware christenen. (noot – AK)

¹⁰ Zie eventueel de studie: "**Het boek Job – Over het lijden en de strijd van de Bruidsgemeente**" van dezelfde schrijver op onze website: www.eindtijdbode.nl (noot – AK).

maakt ons lieflijk, bevallig in de ogen van onze Bruidegom... als Hij ziet, dat Zijn gemeenschap ons boven alles gaat.

De gemeenschap met Jezus begeren

“Zeg mij aan, Gij, die mijn ziel liefheeft, waar Gij weidt, waar Gij de kudde leert in de middag; want waarom zou ik zijn als één, die zich bedekt bij de kudden van Uw metgezellen?” (Hgl. 1:7).

Hebt gij Mij lief?

De mens van onze tijd is gewend aan namaak en schijn. Wij leven in een wereld waarin bijna alles “show” is. Daardoor zijn velen al zo verblind, dat ze het leven enkel beschouwen als een groot spel. Menigeen leeft vandaag-de-dag zelfs in een fantasiewereld. En liegen en bedriegen zijn een algemeen aanvaarde “levensstijl” geworden. In zo’n tijd levende, waarin de verleugening (d.i. het liegen en bedriegen) zulke grote vormen aangenomen heeft en bijna elk terrein van het leven heeft aangetast, is het voor de christen nodig om zich af te vragen, of onze – vaak zo vanzelfsprekend beleden – liefde voor de Here wel waarachtig is! **Hebben wij hem waarlijk lief?** De vraag, die Jezus tot Petrus richtte aan de oever van het meer van Tiberias (zie Joh. 21:15-22), en dat met zoveel klem (tot 3 maal toe), stelt Hij vandaag ook aan u en mij. En, als wij eerlijk zijn, moeten wij erkennen, dat wij Hem, net als Petrus vele malen, verloochenen. En dat niet alleen wat het vrijmoedig getuigen van Hem betreft, maar vooral als het erop aan komt wiens wil wij doen; die van onszelf of van anderen of **doen wij wat de Meester van ons vraagt?** Ook mag bekend zijn, dat ware liefde onbaatzuchtig is. Een liefde, die alleen maar vraagt en van geen offers wil weten, is geen zuivere liefde. Zeer velen volgen Jezus vandaag-de-dag alleen maar “om de broden” (om te ontvangen, om er voordeel uit te halen). Anderen zeggen Hem lief te hebben, maar hun liefde duurt slechts zo lang als de zon in hun leven schijnt. **Velen hebben Hem trouwens helemaal niet lief, al doen ze moeite het ons te doen geloven; ze hebben zichzelf lief!**

Vurig gebed

Er is schrikbarend veel schijngodsdienstigheid en schijngodzaligheid in deze tijd. Let daarom op die woorden, opgetekend uit de mond van Christus’ Bruid, die haar onderscheiden van alle naamchristenen en meelopers. Haar Bruidegom is voor haar: *“Gij, Die mijn ziel liefheeft”*. Niet zomaar heeft zij haar Bruidegom lief, maar vanuit het diepst van haar ziel! Waarachtige liefde! Dit is de eis voor deze tijd en hierover mag geen twijfel bestaan: Wij gaan het beslissende uur tegemoet. **Alleen zij die (in geestelijke zin) gereed zijn, gaan straks binnen in de Bruiloftszaal. Voor wie Jezus waarlijk beminnen, zal daarom geen prijs te hoog zijn.** Waartoe die waarachtige liefde leidt, vernemen wij hier ook. De Bruid zoekt de Bruidegom en verlangt vurig Hem te ontmoeten. Dat zoeken is bidden. Niet zomaar bidden, maar bidden met een hart dat naar Hem uitgaat. Een hart, dat vurig verlangt Hem te mogen vinden. Jezus Zelf heeft ons tot dit waarachtig en intens gebed aangemoedigd met de woorden: **“BIDT en gij zult ontvangen, ZOEKT en gij zult vinden, KLOPT en u zal opengedaan worden”** (Matth. 7:7). Dit is dan ook wat nodig is vandaag. Slappe gebeden, dan ook slappe en lauwe gelovigen! Ons bidden moet een zoeken worden met geheel ons hart en uiteindelijk een volhardend kloppen op de deur van de hemel. **“BEGEERT VAN DE HERE regen, ten tijde van de spade regens”,**¹¹ staat er geschreven (zie Zach. 10:1a). Klinkt in uw gebeden dat begeren naar de gerechtigheid van God door? **De Bruidsgemeente zal een biddende en aanbeddende Gemeente zijn, die met hart en ziel begeert de volle openbaring van Christus (en Zijn Woord) te mogen smaken in Zijn Gemeente.** Dit is waartoe de ware liefde ons uitdrijft. En Jezus laat Zich vinden door hen, die Hem uit het diepste van hun ziel liefhebben in onverderfelijkheid.

Niet bij de metgezellen

Eén van de dingen die wij vervolgens leren over de Bruidsgemeente, is, dat deze gelovigen ook zelf geen genoe-gen nemen met namaak. Geen dode orthodoxie, maar ook geen namaak-pinksteren! Laat ons wat dit betreft zeer op onze hoede zijn in deze tijd, want de duivel gaat thans rond als *“een engel des lichts”*. **“Beproeft de geesten, of ze uit God zijn”!** (zie 1 Joh. 4:1). Bruiloftskinderen hebben evenmin behoefte aan *“bewegelijke woorden van menselijke wijsheid”* (zie 1 Kor. 2:4). Geen loos gepraat, dat alleen maar de geestelijke armoede moet verhullen! Zij zoeken het ware. Zij zoeken Jezus! Deze kinderen Gods bidden: *“Beschaam ons niet, laat ons niet dwalen”*. *“Waarom zouden wij zijn als die zich bedekken (d.i. zich moeten ophouden) bij de kudden der metgezellen?”* (zie Hgl. 1:7). Zij voelen zich niet thuis bij de oppervlakkige christenen. Zij vinden geen vrede in de gemakkelijke godsdienst van de vleselijke en schijnheilige christenen, bij wie de mens centraal staat. Zij zijn vooral beducht voor de verleiders. Al zulke “christenen” worden hier bedoeld met de “metgezellen”.

Hoe wondervol en tegelijk veelzeggend is het, dat de Bruidegom hier wordt voorgesteld als een herder. Hij is de Goede Herder. Hij is de Grote Herder der schapen en de overste Leidsman van onze ziel. Dit houdt ook in, dat de Bruidsgemeente een volk is, dat zich in waarheid **laat leiden EN weiden** door deze Herder. Daar hebt u **twee van de belangrijkste bewijzen van de waarachtige liefde**. Wie Jezus waarachtig liefheeft, wil zich laten leiden door Hem. Dan is het niet meer “ik wil dit of dat”, maar *“Here, wat wilt Gij dat ik doen zal?”* Wie Hem oprecht liefheeft, wil zich ook laten WEIDEN door Hem, namelijk in de grazige weiden (beeld van de juiste en dus voedzame spijze) van Zijn

¹¹ Zie noot 7.

dierbaar Woord. **Bruiloftskinderen zijn kinderen Gods die onderricht, gevoed en gevormd willen worden door het Woord en zich daaraan onderwerpen.** “Wie Mij waarlijk liefheeft, die bewaart (en gehoorzaamt) Mijn Woord”,¹² heeft Jezus gezegd. Het is één van de dingen, die wij in deze laatste dagen onder Gods kinderen zo node missen! Men zoekt niet de openbaring van het Woord (door leiding en inzicht van Gods Geest), maar sensatie en ijdel vertoon.

Het middagmaal

“Opdat ik Hem mag kennen!” (zie Fil. 3:10). Zo spreekt de ware liefde. “Hem te kennen, **is** het eeuwige leven” (zie Joh. 17:3). Niet Hem kennen “slechts van horen zeggen” (zie Job 42:5), maar de persoonlijke, onmiddellijke gemeenschap met Jezus te mogen kennen, is het verlangen van de Bruiloftskinderen. In dit verband moeten wij nog aandacht schenken aan de woorden: “...in de middag” (Hgl. 1:7). De legering in de middag, waarover wij hier lezen, wordt ook benut voor het gebruik van het middagmaal. **Maaltijd houden met Jezus spreekt van gemeenschap hebben met Hem.** “Zie, Ik sta aan de deur (van uw hart) en Ik klop. Zo iemand Mijn stem hoort en opendoet de deur (van zijn/haar hart), Ik zal binnenkomen en avondmaal met hem/haar houden en hij/zij met Mij”, zegt Jezus in Openbaring 3 vers 20. Dit middagmaal verwijst bovendien naar het grote Avondmaal van de Bruiloft van het Lam, dat ook wel “middagmaal” wordt genoemd (zie Matth. 22:4). Het is ook een middagmaal, omdat de Bruiloftskinderen eigenlijk al heden aan mogen zitten aan deze rijke dis en leven mogen uit de kracht van Jezus’ dood **en opstanding!** De Geest van God bepaalt ons er in deze laatste dagen meer en meer bij, dat wij moeten leven uit Zijn volbrachte werk! **Zij die Jezus waarlijk liefhebben, roemen daarom in Zijn kruis, en willen één met Hem zijn in Zijn lijden en sterven, opdat zij ook mogen LEVEN met Hem.** Hij in ons, wij in Hem! Verlangen wij naar Zijn openbaring? Is dat ook de kreet van uw hart (?): “Zeg mij aan...!” (Hgl. 1:7). Laet u reinigen. Want nog heden wandelt Hij temidden van de kandelaren (beeld van de Gemeente).

De raad van de Heilige Geest

“Indien gij het niet weet, o gij schoonste onder de vrouwen, zo ga uit op de voetstappen van de schapen, en weid uw geiten bij de woningen van de herders” (Hgl. 1:8).

Leiding van de Geest

Men zegt in onze dagen zo gemakkelijk: “De Geest heeft het zo geleid”, maar vergeten wordt, dat alleen aan de ware discipelen van de Here de steun en de leiding van de Heilige Geest is toegezegd. Jezus sprak niet tot een grote menigte toen Hij die belofte gaf (zie Joh. 14:15-17 en 26). Hieraan nu worden wij herinnerd, als wij deze raadgeving in Hooglied 1 vers 8 lezen. Het is de stem van de Heilige Geest, die wij hier beluisteren. En Hij is het Die de Bruid van Christus hier “de schoonste onder de vrouwen” noemt (een naam haar tot 3 maal toe gegeven in dit Bijbelboek – zie Hgl. 5:9 en 6:1). Dit is dus het getuigenis van de Heilige Geest. De Bruidsgemeente zal het getuigenis en de lof van mensen niet nodig hebben. Zij zal – integendeel – juist gehaat worden door de mensen en gekleineerd door de andere christenen. Wat de Geest van haar getuigt, houdt in, dat zij volmaakt in schoonheid zal zijn, wat uiteraard bittere jaloersheid zal opwekken bij menige “dwaze maagd”. **De Bruidsgemeente zal een Gemeente zijn “zonder vlek of rimpel” of iets dergelijks, precies zoals de Bruidegom haar Zichzelf heeft voorgesteld.** Geen zondige bezoedelingen worden in haar gevonden, geen kreuken, onafheden of onvolkomenheden. Geen schijnheiligheid, geen eigenwillig dienen. Volkomen gereinigd zal zij zijn door het Woord van God. Als de Heilige Geest tot deze Gemeente van Bruidsgelovigen zegt: “Indien gij het niet weet...” (Hgl. 1:8a), dan kan dit dus niet betekenen, dat zij nog niet weten van reiniging en heiligmaking. Deze kinderen Gods wandelen reeds op de weg van heiligmaking. Maar die vraag moeten wij verstaan als de bemoediging van de Heilige Geest, Die wij alsdan mogen ervaren. Hij zegt (als het ware): “Indien gij dit (nl. datgene wat vermeld staat in vers 7) waarlijk verlangt, zo...” (zie vers 8b). **Door de innerlijke werkingen van de Heilige Geest zullen de Bruiloftskinderen steeds meer jagen naar de gemeenschap met hun Bruidegom.** Het is het voorrecht van zulke kinderen Gods, dat zij de leiding van de Heilige Geest mogen kennen! Zij komen niet tot een wettisch dienen en ijveren, maar ervaren de drang van de Geest van God. Het zo vaak verkeerd gebruikte en verkeerd uitgelegde woord is alsdan van toepassing: “De Here nu is de Geest; en waar de Geest des Heren is, aldaar is vrijheid” (2 Kor. 3:17). **Het is de vrijheid van de volmaakte leiding en vervulling van de Heilige Geest, waarbij niemand meer iets anders wil.**

De voetstappen van de schapen

Het is waardevol om de raad die de Geest ons hier geeft – om tot die innige gemeenschap met Jezus te komen – nader te onderzoeken. Zijn instructie luidt: “Ga uit op de voetstappen van de schapen” (Hgl. 1:8). De voetstappen van de schapen spreken ons van het getuigenis van de ware Gemeente van Christus. Dat is dus een Gemeente die voortgaat en niet stil blijft staan in geestelijk opzicht. “Voetstappen” wijzen op een weg die wordt afgelegd. Wij moeten voorwaarts gaan, ziende op Jezus, onze overste Leidsman. Want die voetstappen zijn natuurlijk ook de sporen van de Goede Herder. Sporen van Jezus’ tegenwoordigheid in een Gemeente die Hem (in alles) gehoorzaam is. Welke deze sporen zijn, lezen we in Handelingen 2 vers 42: **“En zij waren volhardende**

1. in de leer van de apostelen, en
2. in de gemeenschap, en

¹² Zie Johannes 14 vers 15, 21, 23; Johannes 15 vers 10 en 1 Johannes 5:3 (noot – AK)

3. in de breking van het brood, en

4. in de gebeden”,

staat er van de eerste Gemeente geschreven. Viervoudige volharding. Vier kenmerken van de ware Gemeente. Wij kunnen ook zeggen: Viervoudige kruisiging van het vlees (vergelijk de 4 pilaren van de Voorhang in de Tabernakel, zie noot¹³).

1. Als wij tot de Bruidsgemeente willen behoren, moeten wij allereerst **volharden in de rechte leer**. Daarbij blijven, daarvan zelfs geen strobreed afwijken, daarin tot verdieping komen! Een gemeente waar sprekers uit allerlei richtingen ook allerlei geluiden laten horen, voldoet niet aan de eis van de Schrift. Als de bazuin een onvast geluid heeft, maakt het volk zich niet gereed. Laat ons waakzaam zijn wat dit betreft, temeer waar wij in de tijd leven van de vele valse predikers en leringen.
2. Ook **volharding in de gemeenschap** wordt gevraagd. Verzaak de onderlinge samenkomsten niet, maar vergewis u wel of het samenkomsten zijn waar Christus tegenwoordig is!
3. **Volharding in de breking van het brood** is een ander onderscheidend kenmerk van de Bruidsgemeente. Dit wijst op gestaag (d.i. regelmatig) terugkerende Heilig Avondmaalvieringen (dus niet af en toe!), gepaard gaande met een LEVEN uit het volbrachte werk van Christus (wat gepredikt moet worden!).
4. Tenslotte, maar daarom niet minder belangrijk, de **volharding in de gebeden**. Bidden en strijden in de gebeden, een gebeds- en aanbiddingsleven, behoort tot het meest wezenlijke van het leven van de Bruid. De Bruidsgemeente zal de aanbiddende Gemeente zijn (zie Openb. 11:1). Zij wacht – bij het Reukaltaar – op het openschuiven van het Voorhangsel¹⁴ en verwacht biddend de verschijning van haar Heer.

Dit zijn “de voetstappen van de schapen”, waar de Heilige Geest de ware Gemeente des Heren naartoe leidt. Waar in deze dingen wordt volhard, in getrouwheid des harten, daar zal de Bruidsgemeente tot openbaring komen. En wij zullen Hem, onze Bruidegom, vinden!

Honger naar het Woord

Vragen wij ons echter ook af, met wat voor een gezindheid wij deze dingen doen. Zoals bij de Bruid, zo moet ons doel zijn: Christus meer en meer te kennen en Hem te behagen. **Daarom zullen Bruiloftskinderen ook naar het waarachtige en gezonde en krachtige geestelijke voedsel verlangen en zoeken.** Het is een veeg teken, dat vele gemeenten vandaag-de-dag bevolkt worden met zielen die gezelligheid zoeken en uiterlijk vertoon of sensatie. Honger naar het Woord hebben ze niet of nauwelijks; dit zullen ze pas in de Grote Verdrukking krijgen (lees Amos 8:11-12)! Opmerkelijk is het in dit verband, dat de Heilige Geest – hier in Hooglied 1 vers 8 – spreekt over “de geiten van de Bruid”. Die (witte) geiten zijn de kinderen Gods in witte klederen die samen de Bruidsgemeente vormen. Maar geiten zijn ook echte klimmers! **Geestelijke bergbeklimmers zijn zij, die door het Woord en de Geest “hogerop” willen komen, “op hoger peil”** (gelijk wij zingen¹⁵), tot die wandel in de hemelen, waarover de apostel Paulus spreekt (zie Filip. 3:20). “*Zend Uw licht en Uw waarheid (d.i. Gods Geest die licht en dus inzicht geeft, en Gods Woord, dat het Woord der waarheid is), dat die mij leiden, dat zij mij brengen tot de berg van Uw heiligheid en tot Uw woningen!*” (Ps. 43:3). En laten wij dan ook niet voorbijgaan aan wat de Heilige Geest nog zegt over “de woningen van de herders” (Hgl. 1:8). **Wij moeten onder het gehoor zijn van door GOD aangestelde en gezalfde herders en leraars!** Daar is wat dit aangaat geen enkel excuus voor wie dan ook om een passieve houding aan te nemen. Huurlingen leiden vandaag-de-dag het volk naar de afgrond. Jezus heeft gezegd: “*Mijn schapen kennen MIJN stem!*” Toets uzelf of u Zijn schaap bent. Sla daarom de raad van de Heilige Geest niet in de wind en vraag Hem ook u te leiden in alle waarheid!

Naar Zijn wens

“*Mijn vriendin!*”

Ik vergelijk u bij de paarden aan de wagens van Farao” (Hgl. 1:9).

Vrees God!

Als de Bruidegom opnieuw gaat spreken, moge het stil worden in onze ziel. Want Zijn vinger wijst op iets waaraan velen van Gods kinderen mank gaan. Er is meer vrees voor de mens dan vrees voor God. Wij vinden het over het algemeen belangrijker om bij de mens in een goed blaadje te staan dan om God te behagen. Dit moet niet zo zijn! **Wij moeten niet verlangen te zijn zoals de mensen ons willen zien, maar zoals onze Heer en Bruidegom wenst dat wij zijn.** Hoe de mensen over ons denken, moet ons onverschillig laten. Niet dat wij het vermaan naast ons neer leggen om zoveel als mogelijk is vrede te houden met alle mensen (zie Rom.12:18), maar er staat ook geschreven: “*Men moet God meer gehoorzaam zijn dan de mensen*” (Hand. 5:29)! Wie strijdt om de gunst van mensen is dan ook een dwaas. Wij bedriegen onszelf en het wordt onze ondergang! In deze wereld zoeken ze allemaal hun eigen voordeel. Het zijn allemaal “*liefhebbers van zichzelf*” (zie 2 Tim. 3:1-5). En vele christenen maken daarop geen uitzondering. **Er is maar Eén Die het waarlijk om uw en mijn behoud en welzijn te doen is, en dat is God!** Laat uw verlangen dan zijn “enkel te zijn zoals de Heer van mij wenst”! De Bruidegom spreekt hier

¹³ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de (uitgebreide) studie: “*Christus in de Tabernakel*”; over de geestelijke betekenis van de verschillende Tabernakel-objekten, van CJH Theys. (noot – AK)

¹⁴ Zie noot 13.

¹⁵ Uit de ‘Bethel korenbundel’, lied nr. 316: “*Heer, hef mij op, en laat voortaan, mij op Uw heil’ge Berg toch staan, op hoger peil dan ik ooit stond, Heer, plaats mijn voet op vaste grond*”.

en Hij zegt: “Zo wil Ik u zien”. Wat Hij hier zegt en de vergelijking die Hij maakt, is beslist niet zomaar een feitelijke vaststelling voor ons vandaag. Want wij zijn nog bij lange na niet waar wij (in geestelijke zin) wezen moeten. Maar zoals Hij ons wil zien, daarnaar moeten wij verlangen om naartoe te groeien. Onze Bruidgom te behagen, zij ons begeren en streven. In de voorgaande verzen zagen wij, dat de Bruid de Bruidgom zoekt. Dit bepaalt ons ontegenzeggelijk bij de tijd na de hemelvaart van onze Here Jezus (maar vóór Zijn wederkomst!). Wij zien Hem nu niet met onze vleselijke ogen, maar wij moeten Hem zoeken en zullen Hem vinden, als wij ons richten naar Zijn Woord! “De Schriften zijn het, die van Mij getuigen”, zei Jezus (zie Joh. 5:39), Die Zelf het vleesgeworden Woord was (zie Joh. 1:1 en 14). **Wanneer wij ons door het badwater van het Woord laten reinigen en vormen, zullen wij straks ook zijn zoals de Heer het wenst!**

Hoe de Bruidgom Zich Zijn Bruid voorstelt

Jezus wil Zich openbaren. Hij wil Zijn Bruid, Zijn Bruidsgemeente, ontmoeten. Niet alleen bij Zijn wederkomst, maar ook daarvoor al. De mirreberg en de wierookheuvel (de weg van het kruis en het gebedsleven) zijn de plaatsen waar Jezus Zijn Bruid ontmoet nog voordat de dag komt waarop alle schaduwen vlieden (de dag van Zijn wederkomst), zie Hooglied 4 vers 6. Bij Christus' verborgen en voor de wereld onzichtbare wederkomst VOOR de Grote Verdrukking (wel te onderscheiden van Zijn openbare (of zichtbare) wederkomst aan het eind van die Grote Verdrukking¹⁶) zal Zijn Bruiloft plaatsvinden, de Bruiloft van het Lam. Doch zoals gebruikelijk ontmoeten een bruidgom en een bruid elkaar ook VOOR hun bruiloft vele malen. Ook hier geldt: eerst het natuurlijke, maar zo ook het geestelijke. En een ieder die deze reële gemeenschap met Jezus kent (ieder waarachtig Bruiloftskind), die zal verlangen in elk opzicht aan de wensen van zijn/haar hemelse Bruidgom te voldoen. Gelijk dit ook in het natuurlijke het geval is. **Naar Zijn wens wil uiteraard zeggen: Hem in alles welbehaaglijk.** Hoor dan hoe Hij Zich Zijn Bruid voorstelt: “Ik vergelijk u bij de paarden aan de wagens van Farao” (Hgl. 1:9). De vergelijking met paarden is verre van bot. Zij duidt in eerste instantie op de bevalligheid van de Bruid. Er is geen edeler dier dan een paard. Bij een paard komen wij onder de bekoring van het schone, welgevormde en ook krachtige lichaam. De (geestelijke) bevalligheid van de Bruidsgemeente heeft tot achtergrond, dat wij onze lichamen moeten stellen tot een God welbehaaglijk offer (zie Rom. 12:1). **Geestelijke schoonheid vloeit voort uit een leven dat waarachtig de Here toegewijd is, in reinheid en heiligheid.** Dan is het eigen-ik op het altaar gelegd.¹⁷ Dan is daar een jagen naar heiligmaking. Dan bedenken we niet meer de dingen die van het vlees (d.i. uit de mens) zijn, maar die van de Geest (d.i. uit God) zijn. Alsdan en dan alleen kunnen wij onze Bruidgom bekoren. **De “verborgen mens des harten”, een innerlijk en waarachtig aan de Here toegewijd leven, dat is wat Hem behaagt** (zie 1 Petr. 3:4). “Toon Mij uw gedaante”, zegt de Bruidgom tot Zijn Bruid, waar zij zich verbergt in de klove der steenrots, daarmee zeggende, dat zij er is voor Hem alleen (zie Hgl. 2:14).

Paarden en wagens

Als onze levens Hem waarlijk toegewijd zijn, zal God ook Zijn Heilige Geest over ons kunnen uitstorten. Overgave en levenwijding (Brandofferaltair en Wasvat¹⁸) zijn de stappen op de weg die leidt naar de vervulling met de Heilige Geest (de Deur in tabernakellicht¹⁹). Dit ligt in dat beeld van de paarden ook besloten. Want “paarden” staan tevens symbolisch voor “kracht”. **De Gemeente waarin Jezus behagen heeft, is bovenal een Gemeente die vol van de Heilige Geest is.** “De kracht van de Heilige Geest zal over u komen”, is de belofte die aan de ware navolgers van Christus gegeven wordt. Waaraan Jezus – bij Zijn afscheid (vlak voor Zijn hemelvaart) – toevoegde: “**En gij zult Mijn getuigen zijn**” (zie Hand. 1:8). Daar hebt u dan tegelijk die “wagens”. Het werk van God moet voortgaan. Die “wagens van Farao” verwijzen naar dat dienen, naar de dienstbaarheid en dienstvaardigheid – in de kracht van de Heilige Geest – van de leden van de Bruidsgemeente, waardoor de “Evangelie-wagen” zal voortgaan en waardoor het Woord van God zijn loop zal kunnen volbrengen.

De schoonmoeder van Petrus stond op van haar ziekbed “en diende hen”, staat er geschreven (zie Luk. 4:38-39). **De Bruid, hebbende het leven van Christus in zich, zal in Zijn kracht opstaan, zal verrijzen uit de (geestelijke) dood, uit de staat van machteloosheid, om te dienen! Ze zal niet leven voor zichzelf, maar voor haar Heer.** “Slechts voor mijn Jezus”, zal haar lied zijn. Zij zal dienen Eén Die nog groter koning is dan Farao. De voortgang van het werk des Heren, daarvoor stellen de ware Bruiloftskinderen hun leven ten dienste. Het Woord moet zijn loop hebben en verheerlijkt worden in nog veler levens. Hierbij moeten wij echter nog wel een kanttekening plaatsen. In Hooglied 6 vers 12 zijn die wagens het volk van de Koning. Met andere woorden, het is ook een volk dat voortgaat. Wat ons leert, dat het werk des Heren nooit voort zal kunnen gaan zoals de Heer het wil en bedoelt, als Zijn volk zelf tot stilstand is gekomen in haar geestelijk leven. Groei en uitbouw van het werk is van generlei waarde, wanneer er niet mee gepaard gaat een groeien van de gemeente in het geloof en in de kennis van Jezus Christus. God is niet onder de indruk van uiterlijk vertoon, maar **wat Hij wil zien is een Gemeente die de maat van de grootte van de volheid van Christus heeft bereikt** (zie Ef. 4:13).

¹⁶ Zie eventueel de studies: “De wegname en de opname van de Gemeente” van dezelfde schrijver (info – AK) en/of “De Wederkomst van Christus nader bekeken”, gratis te downloaden op www.eindtijdbode.nl

¹⁷ “Het eigen-ik op het altaar leggen” = Dat betekent dat wij ons oude (en dus zondige) leven op het brandofferaltair leggen, zodat het – door Zijn Geest – “verbrand” kan worden tot as; wat betekent dat er – als het goed is – niets meer van dat oude, zondige leven zal overblijven! (noot – AK)

¹⁸ Zie noot 13.

¹⁹ Zie noot 13.

Alle eer voor God

Soms zijn paarden in de Schrift ook typebeeld van het vlees, veelal in ongunstige zin. “*Wee degenen, die... steunen op paarden*” (Jes. 31:1). En: “*Dezen vermelden van wagens en die van paarden, maar wij zullen vermelden de Naam van de Here, onze God*” (Ps. 20:8). Dat wij dit ook indachtig zijn. Onwaardig acht de Bruid zichzelf en ze is zich bewust van haar nederige staat en afkomst. Doch juist dit maakt haar zo bekoorlijk voor haar Bruidegom! Dat wij toch altijd zullen bedenken, dat wij “*deze schat in aarden vaten hebben, opdat de uitnemendheid van de kracht zij uit God en niet uit ons*” (2 Kor. 4:7). **Wij zijn maar broze, aarden vaten. Niet ons komt de eer toe, maar God**, die zulk een heerlijk en wonderlijk werk in en door ons wil doen, naar Zijn welbehagen. Naar Zijn wens roept Hij een Bruid uit mensenkinderen, die beseffen van zichzelf dat zij niets zijn, maar die hun leven Hem toewijden en die Hij vol maakt van Zijn Heilige Geest om uit te komen tot Zijn eer en glorie.

Helaas het einde van deze studie in verband met het overlijden van de schrijver.

Inhoudsopgave:

Beschouwingen over het boek Hooglied	1
Hoofdstuk 1	1
Bij de Bruidegom.....	3
Het mooiste lied.....	3
De wens van de Bruid	3
De kus van Zijn mond.....	3
Ware aanbidding.....	4
De nabijheid des Heren	4
Uitgestorte olie	4
De liefde der maagden	5
De trekkracht van de Geest	5
Een gebed	5
De binnenkamers	5
Hebben wij de Zoon?.....	6
Zwart doch lieflijk	6
De hitte van de verdrukking.....	6
Tenten van Kedar.....	7
Binnen de gordijnen	7
De gemeenschap met Jezus begeren	8
Hebt gij Mij lief?	8
Vurig gebed	8
Niet bij de metgezellen	8
Het middagmaal	9
De raad van de Heilige Geest	9
Leiding van de Geest.....	9
De voetstappen van de schapen	9
Honger naar het Woord.....	10
Naar Zijn wens	10
Vrees God!	10
Hoe de Bruidegom Zich Zijn Bruid voorstelt	11
Paarden en wagens	11
Alle eer voor God	12
Inhoudsopgave:	13

Van dezelfde schrijver hebben wij ook nog de volgende studies uitgewerkt:

- De mannelijke zoon in het boek **Esther**.
- Diverse korte Bijbelstudies
- Drie grote toekomstige scheidingen
- Het boek **Job** over het lijden en de strijd van de Bruidsgemeente.
- Het boek **Ruth** in profetisch licht